

прѣдъ дъсчицата и които приличатъ на шило, съ които ботушаритѣ шијтъ, но само че тѣзи сж още по здрави и по яжки. Тѣй като въ рисунката има тѣнки чертички, които съ просто око е невъзможно да се издълбажтъ, гравирача си помага съ друго нѣщо. Виджѣ картинката! На този правъ, като свѣтилникъ прѣдметъ, прикрѣпена е една водоравна пръчка, на която края достига до очитѣ на гравирача. На края на тази пръчка е прикрѣпено увеличително стъкло, т. е. стъкло, прѣзъ което прѣдметитѣ сж глѣдатъ по голѣми, и, нали виждашь? Гравирачътъ гледа съ дѣсното си око прѣзъ това стъкло и работи. Слѣдъ издълбаванието на всички, печатарътъ захваща да отпечатва на хартия съ хиляди такива картинки.“

Първий снѣгъ.

Въ края на нашето село близо при курията, живѣе селянина Добри съ жена си и двѣтѣ си дѣчица: Мирчо и Пенка.

Мирчо и Пенка сж много весели и добри дѣца: тѣ сж още мѣнички, но още отъ сега се грижжтъ да помагатъ комуто могатъ.

Щомъ дойде пролѣтъ, до като се бѣлѣжтъ още снѣговетѣ по височитѣ бърда, Мирчо и Пенка починжтъ да подскачжтъ изъ курията като пеперудки и да събиратъ кукурякъ, минзухаръ и др. разни цвѣтя. Тѣ се радватъ, като виджжтъ, че скоро всичко ще се разделени; по дървесата ще починжтъ да подскачжтъ и църкжтъ птичкитѣ, а тѣ ще ходжтъ изъ курията, ще скачатъ, ще се веселжтъ и ще бержтъ ягоди и малини цѣло лѣто.

Но и прѣзъ зимата тѣ прѣкарватъ пакъ весело.

Щомъ станжтъ сутрина, тѣ тичатъ право на прозореца, за да виджжтъ, да ли оголенитѣ, безлистни дървеса прѣзъ есенята не сж се облѣкли съ бѣла снѣжна дрѣха.